

benhavn, naar hans Virksomhed kun gaar ud paa at skaffe Vedkommende en Tjeneste udenfor Kjøbenhavn; men deraf er Følgen, at mange unge Personer, som komme til Kjøbenhavn for at søge Tjeneste, falde i Hænderne paa En eller Anden, der ved Løfte om at skaffe Plads bringer Vedkommende ind i Forhold, som siden ere meget skadelige for dem. Kjøbenhavns Magistrat har følt dette og andraget paa, at en Lov af det Indhold, som det foreliggende Forslag har, maatte komme ud, og det er mig ogsaa bekendt, at en stor Forening, der har sat sig til Opgave at være Værn for enlig stillede unge Kvinder, har ønsket og virket for, at en saadan Lovbestemmelse skulde komme tilstede, fordi Manglen deraf har frembragt Vanskeligheder for den i dens Virksomhed, som ofte have været meget betydelige. Det forekommer mig saaledes, at her er Bevis for, at der er virkelig Trang til en saadan Lov, og det er i Henhold hertil, jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høie Thing.

Høiesteret: Nærværende Lovforslag er en lille Stump af et Forslag, som for faa Aar siden blev behandlet her i Thinget. Jeg veed ikke, om den høitæredede Minister kan have mere Haab om at faae dette gennemført end det, der da forelaa; i ethvert Fald skal jeg ikke være Hindring for, at det kan blive til Lov. Hvad Lovforslagets Indhold angaar, vil jeg tillade mig at fremhæve, at det forekommer mig ubehageligt, at Bevillingen, der gives for at blive Fæstemand her i Hovedstaden, gives af Magistraten. Det forekommer mig, at Kommunalbestyrelsen skulde tillægges en større Bestemmelsesret, end Lovforslaget stiller den. Vel ser jeg i Lovforslagets § 2, at Kommunalbestyrelsen bestemmer Antallet af Fæstemænd, men iøvrigt har den ikke Indflydelse paa Valget af Fæstemænd. Det forekommer mig, at navnlig her i Hovedstaden have Kommunalbestyrelsens Embedsmænd i langt videre Udstrækning Kjendskab til Trangen af Fæstemænd, hvor de skulde have Bopæl, og ogsaa til de Mænd, der foreslaas, og ved Kommunalbestyrelsens Ret til at bestemme Tallet har den ikke den mindste Indflydelse paa, hvilke Mænd der blive valgte. Magistraten, som bestaar af 4 Mænd, kan aabenbart ikke have det høie Kjendskab til de Mænd, som den giver Bestillingen, som Kommunens Bestillingsmænd kunne have, og det er derfor, jeg synes, at det ogsaa for Hovedstadens Vedkommende maa være ubehageligt, at det er Magistraten, der har Hovedindflydelsen paa, hvem der bliver valgt. Men naar vi læse Lovforslagets § 6, er det ganske vist saa, hvad der ogsaa er naturligt, at denne Lov vil faae en

langt videre Betydning end netop til at begrænse sig til Hovedstaden. Den vil med Nødvendighed vistnok ogsaa senere komme til at gjælde for Landet; men da ville de Vanskeligheder, som jeg her har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, ikke blive mindre, og jeg vilde finde det meget ubehageligt, om man tillægger Magistraten den Myndighed, som her er tilfjet. Dette var nu med Hensyn til Fæstemændenes Ansættelse, men ogsaa med Hensyn til deres Afstedigelse vil Lovforslaget give Magistraten fuld Myndighed til at afskedige dem til enhver Tid. Vel ser jeg meget vel, at de saa have en Regres, at de kunne henvende sig til Justitsministeriet, og at Kommunalbestyrelsen skal høres; men jeg finder dog, at en saadan Paaante og Paatale jærlig maa tilkomme Kommunalbestyrelsen. Thi der kunde tænkes mange Momenter, som kunde blive medvirkende til, at Magistraten kunde tage en saadan Beslutning, ja endogsaa en ubegrundet Beslutning. Det forekommer mig derfor, at der ifølge Lovforslaget er givet Magistraten en større Myndighed i dette Anliggende, end den burde og skulde have. Hvad der begrunder Forslagets Fremkomst, er at forhindre de store, for ikke at sige Ulovligheder, saa Uregelmæssigheder, som finde Sted paa dette Omraade, og ved at vedtage dette Lovforslag mener man jo at kunne overvinde de væsentligste af disse Uregelmæssigheder, navnlig med falsk Forklaring af Fæstemænd til Thynder og ombendt af Thynder til Fæstemænd, og efter hvad der blev oplyst, skulde de Vedkommende idømmes en Mulkt. Men jeg gad vist, om man kan have noget grundet Haab om, at dette kan effektueres; thi som bekendt foregaa disse Overenskomster mellem Thynder og Fæstemænd uden Vidners Nærværelse, og jeg mener, at det vil blive saare vanskeligt at paavise, at saadanne Tilfagn og Løfter ere givne, naar det har en Straf til Følge. Jeg vilde finde det meget mere virksomt, hvis man — det er ganske vist under Forudsætning af, at vi komme dybere ind paa Forandringer i Lyndeloven — paalægger en Husbond en temmelig klæffelig Bøde, hvis han modtager et Thynde i sin Tjeneste, om hvilket det er ham bitterligt, at det ikke lovligt er skilt fra sin tidligere Husbond. Der tror jeg nok er et Hul i vor Lovgivning, som burde udfyldes. Thi det er Noget, der i de senere Aar, hvor der er Mangel paa Arbejdskraft, meget ofte er hændet, at Husbonde bidrage deres til, at Thyndet løber af Tjenesten, for at de kunne faae fat paa det og tage det i deres Tjeneste. Hvad er mere skiftet til moralisk at forderve Thyndet end netop en saadan Fremgangsmaade,